

Samenvatting van de preek over zondag 44, vraag en antwoord 114, van de Heidelbergse catechismus

Lezen: Romeinen 7 : 7 – 26

Wat is kenmerkend voor iemand die tot bekering is gekomen? Hij/zij wil zo graag doen wat goed is in Gods oog. Wat goed is vertelt Gods wet ons. Christus vervulde die wet. In de omgang met Hem ga ik Zijn beeld vertonen.

Thema: *het beginsel van de gehoorzaamheid*

1. dat is een klein beginse!

Om welke mensen gaat het in de vraag? Niet om goedwillende ongelovigen, maar om mensen die tot God bekeerd zijn. Zoals we dat lezen in 1 Thess. 1:9.

Die bekering kan plotseling hebben plaatsgevonden of geleidelijk aan zijn doorgebroken.

Hoe ziet het er nu in de levenspraktijk van zulke mensen uit? Kunnen ze Gods geboden volkomen houden? Nee – maar dat is dan wel met verdriet gezegd!

Dit deel van het antwoord keert zich tegen de zogenoemde *perfectionisten*.

Geen karaktertrek, maar een stroming die zegt: je kunt in dit leven als gelovige tot volmaaktheid komen. Wel kan er nog onwetendheid zijn, maar voor het overige kun je je slechte neigingen en kwade begeerten overwinnen. De strijd zit niet meer van binnen – die is gewonnen – maar van buiten (satan).

Anderen: je kunt niet volmaakt worden, maar wel steeds hoger op de ladder van de heiligheid komen, met een beroep op o.a. Matt. 5:48 en 2 Tim. 3:17.

De ernst van deze mensen valt te waarderen; een spiegel voor christenen die geen ernst maken met de strijd tegen de zonde, met een goedkoop beroep op vergeving. Grootste bezwaar tegen deze leer: de focus ligt op de bekeerde mens. En daar moeten we nu juist vanaf, om al onze aandacht op Christus te richten.

Zie 1 Cor. 1:30v. Ere wie ere toekomt!

Het Evangelie verkondigt: de mens niets, Christus alles. 'Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping' (2 Cor. 5:17). Overdekt onder het schild van Zijn gerechtigheid. Maar ook: in Hem een nieuw schepsel, levend door Zijn Geest.

De werkelijkheid is dat Gods kinderen vaak zo weinig echt leven uit Christus.

En dat maakt dat hun leven nog niet die vrucht oplevert die de Heere waard is.

Zelfs de allerheiligsten weten daarvan. Wie zijn dat? Niet zij die het verst zijn in hun zelfstandige 'heiligheidsoefeningen', maar zij die het teerst leven in de gemeenschap met hun Heere en Heiland.

Voorbeelden: David, Daniël, Petrus, Paulus.

Wat de laatste betreft: zie de tekening van zijn strijd in Romeinen 7. De onheilige heilige!

Wie dat herkent, mag zich bemoedigd weten door de triomferende kerk in de hemel.

Wie zal het sterkst zeggen dat 'ie nog maar een klein beginsel van deze gehoorzaamheid heeft? Wie het meest op Jezus ziet. Vergeleken met de gehoorzaamheid die Hij toonde, heb ik er nog maar zo weinig van.

Zo verstaan we ook Paulus' woorden in Filipp. 3:12.

Het kleine beginsel is nooit een rustbankje!

2. een echt beginnel

Zij die tot God bekeerd zijn, zijn ingeplant in de Heere Jezus. Hij droeg Gods wet in Zijn hart en vond er Zijn hoogste vreugde in.

Wie Hem toebehoren krijgen dezelfde vreugde en hetzelfde verlangen. 'Hoe lief heb ik Uw wet! Hij is heel de dag mijn overdenking' (Psalm 119).

Tot onze verwondering gaan we vruchten ontdekken. Waar? Aan de Levensboom, Jezus Christus. En uit genade zet Hij ze op mijn naam.

Zie het voorbeeld van het kind dat schrijven leert: juf houdt de hand van het kind vast.

Dat is de doodssteek voor een 'lui' leven en ook voor een wetteloos leven dat zich intussen beroept op het volbrachte werk van Christus.

Twee argumenten om daar krachtig stelling tegen te nemen:

a. Gods heiligen hebben een ernstig voornemen om niet alleen naar sommige, maar naar *al* de geboden van God te leven. Dat heeft de Heere er Zelf in gelegd!

b. We vinden in Gods Woord tal van oproepen om niet te blijven staan bij wat geestelijk ontvangen mocht worden, maar toe te nemen in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker, Jezus Christus (zie bijv. 2 Petr. 3:18, Filipp. 3:10).

Een ernstig voornemen: dat is een voornemen van het hart (zie Hand. 11:23).

Beginnen: het gaat niet om wonderbomen, wel om groei. Die wordt merkbaar.

En: die groei doet verlangen naar meer.

Buiten Christus komt er niets van terecht. 'Werp uw eigen heiligheidskrukken weg, ver van u weg; u komt er de berg Sion niet mee op!' (Kohlbrugge).

Daarom: het oog op overste Leidsman en Voleinder van het geloof, Jezus.

Enkele vragen met het oog op persoonlijke of gemeenschappelijke bezinning

1. Het is de toon die de muziek maakt. Op welke manier kan antwoord 114 op een verkeerde toon worden gezegd?
2. Is er iets dat u in de leer van het 'perfectionisme' aantrekt? Hebben de mensen die deze leer aanhangen een punt?
3. Wat zou de reden kunnen zijn dat de Heere Zijn kinderen in dit leven nog niet volkomen verlost van de zonde? Betrek in uw antwoord de Dordtse Leerregels, hoofdstuk 5, paragraaf 1 en 2.
4. Waarom staan er in de Bijbel zoveel oproepen tot levensheiliging, als je het toch zelf niet kunt?

Voor de kinderen:

- Hoe komt het dat ook gelovige mensen de geboden van de Heere nog niet volmaakt kunnen houden? En waarom verlangen ze er toch zo naar?
- Heb jij ook wel eens goede voornemens, bijvoorbeeld met Nieuwjaar?
- Wat is het beste voornemen dat je kunt hebben?
- Wie moet jou daarbij dan helpen?